

Kirjanduse Seltsilt. See ammu-plaanitsetud parandatud ja illustreeritud väljaanne meie rahvuseeposest sai nüüd teoks, pealegi sellisel soliidisel kujul, mis ületab kõiki seniseid saavutisi meie raamatu alal. Teksti redigeeris ja kommentaarid kirjutas dr. A. Annist, ilustised laulude ette, lõppu ja algustähtede juurde tegi kunstnik H. Mugasto, erilehtedel sõe-joonised valmistas kunstnik Kr. Raud, kes „Kalevipoja“ illustreerimisega on tegelnud üle paarikümne aasta. Raamatu välimuse tõstmiseks pole hoidutud kuludest. Nii on „Kalevipoja“ paber üksinda maksma läinud ligemale 10 000 kr. Suurest trükiarvust, trükitehnilistest raskustest ja trükikoja ülekoormatusest tingitult jõuti „Kalevipoeg“ brošeeritult müügile saata ainult mõni päev enne jõulu, kuid tuhandete iluköites eks. valmistamine ja 500 eks. suuruse 3-värvilise luksustrüki (poole suuremas kaustas) ilmutamine sünnib 1936. a. algupoolel.

Ilukirjanduse toodang 1935 oli üldiselt rikkalik, kuid erilisemaid saavutisi kohtame siin vähe. Jäeb mulje, nagu oleks RA ilukirjanduse alal ergutanud rohkem paljukirjutamisele kui süvenemisele. Mitmed kirjanikud on pealegi kehvalt kinni olnud RA jooksva töö ja muu tegevusega (Metsanurk, Adson, Visnapuu, Kivikas, Jaik). Riigi juhtiva võimu metseenlik heatahtlus vaimsete püüete vastu, mis avaldus eriti 1935. aastal, näib olevat kirjanikkonnas usaldusega vastu võetud, ja see sõbralik vahekord on mõjutanud kirjanikkude suhtumist oleviku riiklikesse ja rahvuslikesse küsimustesse, mis on jätnud jälgi ka toodangusse.

V ä r s i l u u l e paremikku tuleb otsida igatahes järgmistest kogudest: M. Underi „Kivi südamest“, J. Sütiste' (Schütz) „Päikese ootel“, M. Raua „Kauge ring“ ja E. Hiire „Sinimäed“. Vanemaist tuntud nimedest esines 1935. a. kolm: Ridala — „Meretäht“, F. Karlson — sonetid „Rännakuil“ ja A. Haava — „Laulan oma eesti laulu“, kogud, mille eest autoritele oleme tänulikud, mis aga meile enam palju uut ei anna. Tõusvat noorpõlve esindavad P. Viiding'u „Traataed“, B. Kangro' „Sonetid“ ja R. Hallimäe'